

več hribov, pa iz vrha se v dolino hitro spravi vse potrebno za gašenje ognja. — Dovolite en nasvet. Občina in gasilci bi morali pograbit prilliko sedaj, ko si namerava Prosvetno društvo zidati dom. Upamo, da bi to društvo šlo gasilcem na roko in bi za malenkostno svoto lahko dobili v tem domu svoje prostore.

Sv. Jurij. Fantovska in dekliška Marijina družba je vprizorila na Veliko noč in na Velikonočni ponedeljek Kristusovo trpljenje. Igro je dil voditelj Marijine družbe. Vsi igralci so se v kratkem času vživali v vloge in nekateri so se celo mojstrsko odrezali. Tako na primer: Stof Vili — Pilat, Buček Alojz — Kajfa, Janič Stefan — Jezus, Bokan Alojz — Juda in tudi vsi ostali. Ti igralci so s svojim nastopom najbolj povzdignili moč igre. Zelo spretno so bile na odru tudi naša dekleta: Kikec Matilda — angel, Markič Matilda — Marija, Lang Ivanka — Magdalena in ostale igralko in igralci. Vkljub slabemu vremenu je bil obisk obkrožen velik. Že-

limo si več takih iger. — Med našo mladino, kolikor jih je pač ostalo doma, se širijo klici po ustanovitvi prosvetnega društva. Imamo dobre fante in dekleta, može, ki bi radi pristopili in delali v prosvetnem društvu, kakor ga že imajo skoraj po vseh župnijah. Saj je ravno pri nas, ki smo na meji, prosvetno delo najbolj potrebno. Upajmo, da bomo v kratkem tudi to imeli. — Kr. banska uprava je dovolila po en nov razred na šoli v Serdici in na Dolnjih Slavečih, kar je bilo seveda nad vse potrebno.

*

Visokošolec se vrgel pod vlak. V Dol. Lendavi se je vrgel pod vlak, ki ga je čisto razmesaril, 22letni Jožef Wortmann. Imenovan je študiral v Zagrebu zdravilstvo in je bil navdušen športnik. Vzrok samomora ni pojasnjen.

Vlom v podružnico Bate v Soboti. Še neodkriti storilci so vlomili med opoldanskim odmorom v podružnico Bate v Soboti ter so odnesli moških in ženskih čevljev za 5000 Din.

DRUŠTVENE VESTI

Kršćanska ženska zveza za Maribor in okolico javlja vsem Marijinim častilcem, da priredi dne 3. in 4. julija t. l. veliko romanje k Devici Mariji na Brezje. Romanja se lahko udeleži vsak član in nečlan. Prosimo pa že danes vse, kateri bi se romanja radi udeležili, da se pravočasno prijavijo najpozneje pa do 1. junija. Vožnja bo polovična. Vsa nadaljna pojasnila še bomo pravočasno objavili. Odbor.

Prosvetno društvo v Dravogradu. Dravograd je v zadnjih mesecih nekoliko oživel. Versko življenje se je po prihodu novega g. prošta poživilo, zlasti z ustanovitvijo Marijine družbe za dekleta. S prvo majnikovo nedeljo uvedemo apostolstvo mož in fantov. V politično upravnem oziru je Dravograd pred kratkim postal sedež okrajnega načelstva in s tem mnogo pridobil v družabnem življenju. Bil pa je Dravograd dosedaj med onimi redkimi slovenskimi župnijami, ki še nimajo za svojo mladino ustanovljenega Prosvetnega društva. Tudi tej nujni potrebi se je sedaj odpomoglo. Kraljevska

banska uprava v Ljubljani je že potrdila nova pravila Prosvetnega društva za Dravograd. Društvo zadobi pravno osebnost s sklepom ustanovnega občnega zbora, ki se bo vršil na prvo nedeljo v majniku to je 2. maja popoldne po večernicah. Društvo bo imelo svoje prostore v prvem nadstropju mečnarje, kjer je bil svojčas šolski razred. Soba je velika in bo za vse društvene sestanke popolnoma zadostovala. V tej sobi se bo namestila društvena knjižnica, kjer bodo lahko člani vsako nedeljo dobivali dobre knjige v pouk in zabavo. Obenem bo tukaj društvena čitalnica, kjer bodo vsako nedeljo na razpolago razni časopisi in revije. Pričakujemo, da bo s prvo majnikovo nedeljo pričela društvena knjižnica že poslovati. Zaenkrat bomo naročili okoli \$00 najboljših slovenskih knjig. Prepričani smo, da bo ta društvena soba postala za našo mladino nadaljevalna šola v kulturnem in nacionalnem oziru. Zato pričakujemo od strani dravogradske farane moraine in gmetne podpore. Fantje in dekleta, Vam je v prvi vrsti namenjeno novoustanovljeno Prosvetno društvo. Veselite se tega dogodka, vstopite kot člani, agitirajte med sovrstniki, da bo ustanovni občni zbor naša prva manifestacija. Bog živi!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Na splošno željo občinstva ponovi tukajšnje Prosvetno društvo v nedeljo dne 25. aprila popoldne v prostorih gospe Kranjčeve sijajno uspelo kmečko dramo v štirih dejanjih »Za grunto«.

Sv. Trojica v Slov. ger. V nedeljo 11. aprila smo slovesno praznovali materinski dan. V povzdigo dneva smo uprizorili igro »Prisegana«. Bila je zelo lepa in zanimiva. Za vso to prireditve naj bo hvala g. voditelju P. Vladimirju in g. župniku R. Ladislavu.

Dornava pri Ptuj. Znano je vsem, da smo ustanovili v Dornavi fantovsko televažni odsek. To je društvo, ki nudi naši moški mladini temelj njihovega bodočemu življenju, nudi jim primerno prosveto in utrjuje jih v značajnem versko-katoliškem življenju. Pa ne samo to. Ono jim nudi tudi primerne zabave, počteno veselje in ono, za čimer dandanes mladina skoraj bi rekli najbolj teži in kar jo najbolj veseli, in to je: šport. Prosimo fante, da se vpišejo v naš odsek in pristopijo k naši televažbi! Vrata so odprta k nam vsak dan, vsako uro.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Prosvetno društvo opozarja cenj. občinstvo na veličastno ljudsko igro »Jurij Kozjak, slovenski janičar« v dveh delih in desetih slikah. V celem nastopa nad sto oseb. Prva predstava bo v nedeljo 8. maja, druga na predvečer birme na prostem pri cerkvi. Igro že danes priporočamo.

Artiče pri Brezicah. Lepo uspela materinska proslava, ki sta jo priredila Marijin vrtec ter Prosvetno društvo, bo ostala v nepozabnem spominu. Že dolgo časa niso naši ljudje zapuščali tako nabito polne dverane s takim zadovoljstvom kot minulo nedeljo. Na okusno ozaljšanem odru so se odgrinjali prizori, kakoršnih že davno nismo gledali. Saj je bil spored res bogat in pester z nič manj kot 18 točkami.

Za sv. birno —

molitvenike in rožnive v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

Do srede januarja se je vreme še držalo. Tedaj pa se je nenadoma sprevrglo. Juže je nastopilo, snega je bilo več, v vrhovih sta se sprijela jug in zapad, čez noč je pripihal še sever in vetri so zbesneli, da jagar še ni pomnil takega viharja.

Kar kuhalo se je v kotlu med stenami, težki oblaki so se podili in zagrinjali nebo, da je iz dneva nastala noč. Više zgoraj je bobnelo in grmelo, ko da drvijo vozovi ropotaje po skalah. Kjer se je vihar zaletel v votline in globeli, je tulil in rjovel, kakor da stokajo strahovi.

Viharji so se zaganjali v jagrovo kočo, jo tresli in butali vanjo, da se je zdelo, zdaj zdaj jo bodo razdejali. Plaho je plapolal ogenj na ognjišču, stene so ječale, skozi razpoke je silil sneg.

Celo grofovega jagra, ki ga ni bilo nikoli strah, je postalo groza. Kako je ubogim gamsom zunaj v tem metezu?

Poskusil je ven, da bi šel na gamse gledat. Le s težavo si je odprl duri. Tedaj mu je udaril sneg s tako silo v obraz, da mu je vzelo sapo, in vihar ga je vrgel na tla. Krčevito se je oprijel stene in se spravil pokonci. O gamsih ni bilo sledu. Ne videl ne slišal ni v tem divjem metezu. Naprej ni mogel. Še dobro, da ni mogel! Ko bi bil le za deset, dvajset korakov šel od koče, bi jo bil morda sploh izgubil in bi je ne znal in ne mogel več najti. Tako se je vrnil in se zaprl med svoje štiri stene.

Več kot štiri in dvajset ur je razsajal vihar, šele tretje jutro se je polegel. Le zdaj pa zdaj je butnil z vrha, potem se je unesel in utihnil. Toda zdaj je jelo snežiti ko nikoli. Kar sulo je sneg od vseh strani. Do poldne ga je bilo jagrovi koči že mimo duri in jagar si je le po sili še toliko odprl, da je mogel ven in vsaj toliko odkidati, da bi ga čisto ne zasulo. Proti večeru je sicer že bolj na tenko naletaval, toda bilo ga je že čez streho.

Jagra je jelo skrbeti. Mislil pa je manj nase kakor na svoje gamse. Čepel je za ognjiščem in strmel pred vse; za jed mu ni bilo. Ta samota in ta mrtvaški mir sta ga tiščala.

Tedaj je začul strahovito bučanje, vsa koča se je stresla, pod je strepetal.

O Bog, kaj je to? Ali je potres?

Ne! Plaz! Plazovi!

Odpahnil je duri in butil na plano. Nebo je bilo jasnejše, enkrat se je prikazal polni mesec, pa spet izginil v oblake. V motni mesečini je videl gore naokoli; bile so sive, kakor zavite v ogromen mrtvaški prt.

Tedaj se je tam na Mrzlici nekaj posvetilo, zaprašilo, udrlo — in ko blisk je udarilo nizdol, zahruščalo, zašumelo ko slap in tresnilo, kakor da se je utrgala gora. Jagra je vrgel veter na tla in šele čez nekaj časa se je zavedel, da se je z Mrzlice utrgal plaz.

V tem je zagrmelo tudi že okoli Črnega vrha.

kot št. 13 v nekem državnem zavetišču, med tem ko so stotine družin izjavljale, da so spoznale v njem kakšnega pogrešanega svojca. V tem času je šlo med njimi in oblastmi sem in tja nič manj nego 400.000 pisem. Sedaj sta ostali samo še dve stranki, ki se potegujeta za moža brez spomina, in ena med njima, neka vdova, je navedla najbolj prepričljive dokaze za to, da je bolnik nje mož. V štirih tednih se bo sedaj odločilo, ali ga povede kot svojega priznanega moža na svoj dom v majhnem podeželskem mestecu.

Mož iz kavčuka

19 letni krojaški pomočnik Mihael Tuticka se je v Budimpešti vrgel skozi okno tretjega nadstropja. Treščil je z vso

Odprta noč in dan so groba vrata.

Remšnik. Umrla je daleč naokrog znana in cenjena Svečkova Mima. Pred dvema letoma je obhajala zlato poroko le v krogu svojih domačih. Bila je do zadnjih let članica Družbe sv. Mohorja, je rada prepevala in pela je tudi v cerkvi dolga leta z ono Lojzo, o kateri ste večkrat čitali. Mima, na zopetno svidenje nad zvezdami!

Kamnica. V preteklem tednu dne 11. aprila smo spremili k zadnjemu počitku v Kamnici med vsem dobro poznano mater in ženo Jarčič Katarino, katera je zatislila svoje trudne oči po dolgotrajni bolezni, zapustivši tri nad vse pridne in ugledne sinove v Bresternici. Kako priljubljena je bila rajna Ciringerjeva Kata, je dokazal njen pogreb, katerega se je udeležilo veliko znancev in njenih prijateljev, kateri so prihiteli od daleč, da še enkrat izkažejo blagopokojnici zadnjo čast. Turobno je odjeknilo poslovilno petje kamniških pevcev pri hiši žalosti, še turobnejše je odmevalo v vasi zvonjenje zvonč, kov bresterniške kapelice, ko so jemali slovo za vedno od svoje dobrotnice in tiste priče, katera je pač znala dosti povedati od tiste tragedije iz leta 1914 ob priliki napovedbe vojne, ko so takratni mogočnejši pod okriljem avstrijske žandarmerije v prvi vrsti udrihali po gospodu župniku Novaku, kaplanu škofu in organistu Cafuti, kateri so bili vključeni in vrženi v graške zapore, čeravno čisto po nedolžnem, saj oni niso druga zakrivil, kakor to, da so pač bili rojeni od slovenske matere. Ta živa priča je odšla k Večnemu po svoje plačilo, med nami pa bo ostal njen blag spomin!

Sv. Ana v Slov. goricah. Smrtna kosa je v naši župniji meseca marca nepretrgoma kosila, saj smo imeli kar deset mrličev in med njimi tudi dve zvesti članici deklaške Marijine družbe. Veličasten je bil pogreb zveste članice Marijine družbe in cerkvenega pevskega zbora Marije Simonič, ki je umrla v 30. letu starosti. Iskala je zdravniške pomoči pri raznih zdravnikih, tu-

di v mariborski bolnici. Ko pa se je vrnila iz bolnice potolažena domov, misleč, da bo ozdravela, se ji je bolezen vrnila in je silno shujšala. Z besedami: »Jezus, Marija!« je izročila dušo svojemu stvarniku in sodniku. Pogreb je vodil od hiše žalosti domači g. župnik Konrad Šeško ob veliki udeležbi deklaške in fantovske Marijine družbe. V srce segajoč poslovilni govor na pokopališču je imel g. župnik. Domači cerkveni pevski zbor pa ji je zapel za slovo na domu in na pokopališču pretresljive žalostinke. Pokojna zapušča vdovo mater in dva brata. Naj ji bo ljubi Bog milostljiv sodnik, preostalim domačinom pa naše iskreno sožalje! Dne 14. marca pa smo položili k večnemu počitku zvesto članico Marijine družbe Ano Goričan v 50. letu življenja. Zadela jo je srčna kap. Vsem rajnim naj sveti večna luč!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na velikononočni ponedeljek smo položili k večnemu počitku truplo blagopokojnega Janeza Frasa, bivšega posestnika v Spodnjem Porčiču. Rajni nas je zapustil v 72. letu svoje starosti. Njegovega pogreba se je udeležilo mnogo občanov. Naj v miru počiva! Vrli Frasovi rodbini naše iskreno sožalje!

Dramlje. Težko preskušeno je Bog poslal Zupančičevi rodbini. Od kapi zadeta je umrla Marija Cmok. Niti ni minulo pol leta, pa je zopet smrt potrkala na vrata in vzela prerano umrlo

Pri ljudeh, nagnjenih k maščobi, se izkaže naravnost

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica kot zanesljivo in prijetno učinkujoče sredstvo za iztrebljanje, ki se more tudi dolgo uporabljati brez posebne diete.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

silo na asfalt, trenutok nato pa se je prestrašenih mimoidočih in se je dvignil sam od sebe pred očmi odpravil sam v bolnišnico, ker je čutil, kakor je sam povedal, malo bolečin v obrazu in na rokah. V resnici se ni pri tem padcu nič težje poskodoval nego malo na nosu in levi roki. Tuticka je tudi izjavil, da ga je ta doživljaj ozdravil samomornilne misli. Lansko leto je celo z neke stavbe, kjer je v sili pomagel kot zidar, padel na še hujši način, pa se je prav tako malo poskodoval.

Srečni kavarniški dobitniki

Glavni dobitnik v zadnjem žrebanju francoske Narodne loterije je zadela neka kavarniška družba, ki šteje 150 oseb.

Za božjo voljo! Če se s Črnega vrha usuje in zajezi dolino! Nabralo se bo vode za celo jezerec in zalilo ga bo s kočo vred.

Ne! Rajši se spusti gor v peči, in če že mora umreti, rajši v pečeh in snegovju, le v vodi ne. Do jutra bo še počakal.

Vrnil se je v kočo in prebil tu nekaj nemirnih ur. Zopet in zopet je začel bučanje kaknega plaz; včasih je bilo blizu, včasih dalje kje. Ko je odprl duri in prisluhnil, se mu je zdelo, da nekdo ječi in stoka. Ali so bili strahovi? Ali njegovi gamsi? Ali prihaja že sodni dan, o katerem je pridigoval mladi, bolni pater? Kaj bo z njim, kaj bo z jagrom, če bo moral že tako kmalu pred večnega Sodnika?

Na glas je zaječal, pokleknil pred križ, se prijel za okorni les in zavpil:

»Bog! Usmili se! Usmili se!« — —

Planine so se pomirile, utihnil je šum plazov, o kakem vodovju ni bilo sledu. Ko se je jelo daniti, je jagar zaspal.

V koči je bilo temno, ker so bila okna vsa zasnežena. Tako se je Anza zbudil šele proti poldnevnu in odhitel pred duri, ki si jih je ponoči odkidal.

Mrzel zrak mu je udaril v lice, od žarke sončave ga je zaščemelo v očeh, da jih je mogel le napol odpreti. Bil je jasen dan. Kar spoznati ni mogel sveta naokoli. Ne ene črne lise ni bilo, vse se je svetilo belo, vihovi so bili čisto blizu, njegova dolinica je bila majcena in tesna.

nam drage mamico Zupančič Marjeto, prevzitarico, katera je bila stalna naročnica našega »Slovenskega gospodarja«. Draga mamica, naj ti bo zemljica lahka, naj ti sveti večna luč, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Peter v Sav. dolini. V globino duše nas je presunila vest, da je smrt izbrala za svojo žrtev komaj 29letno posestnico Cecilijo Hrapot, roj. Terglav, iz splošno znane hiše Terglavove iz G. Grušovelj. Padla je kot žrtev materinskega poklica, ko je tri tedne prej dala življenje četrtemu otroku. Zapustila je ljubečega moža in štiri male otročiče, katerih najstarejši je star pet let. Bila je splošno priljubljena, kar je pričal njen pogreb ob ogromni udeležbi ljudstva. Nobeno oko ni ostalo suho, ko se je na pokopališču poslovil od nje njen mož, ki jo je tako goreče in brezmejno ljubil. Vendar naj mu bo v tolažbo dejstvo, da sočustvuje z njim skoro vsa fara. Dragi pokojnici pa bodi Vsemočelni milostljiv sodnik!

Sv. Rupert nad Laškimi. Leto 1937 moške naše župnije trdo prijema: med desetimi mrličji tega leta je doslej samo ena ženska; smrt je vzela moške na piko! Zopet imamo moškega mrliča: v soboto dne 10. aprila je po dolgem trpljenju zatislil svoje oči k večnemu počitku gospodar-vdovec Janez Pirnat, po domače Cvirn v Sv. Rupertu. Bil je skrben gospodar in gostoljuben sosed; Bog mu je ob koncu življenja še poslal mnoge nadloge in veliko trpljenja; sedaj pa je vse prestal. Naj počiva v miru!

Sv. Jerod nad Laškimi. Same odrasle je pobirala smrt to zimo pri nas. Umrli so: Pečnik Cecilija, samska reva, 42 let; Brinar Anton, skromen posestnik, 82 let; Goršek Ana, žena pogrešanca, 23 let; Arlič Karel, rudar, 36 let; Kandolf Helena, bogoljubna užitarica, 67 let; Selič Jurij, dolgoletni trpin, 76 let; Šraj Anton, najstarejši mož v župniji, 90 let; Grešak Lucija, rudarjeva žena, 54 let; Kandolf Izidor, vdovec omenjene Helene, 77 let; Dornik Martin, ki je dal prvi v župniji posvetiti družino božjemu Srcu, 55 let; Grčar Anton, ki ga je že pred leti zadela kap, 67 let. Zadnji štirje so umrli v marcu, ki je o njem pregovor: brezen ima rep zavrt. Letošnji ga je imel glede vremena in pri nas glede umiranja. Otrok pa smrt ni marala. Velika udeležba pri pogrebi je bila dokaz, da

O gamsih ni bilo sledu. Toda večkrat je zaslišal otožno mekanje z višine. Naglo si je privezal krplje in se podal hitro, kakor je pač najbolj mogel, za glasovi. Na levi, tik pod prvo Hudo pečjo, je zagledal tri mrtve gamse, ki so strmoglavili več ko dvajset klafter v globino in so bili že trdi. Ni jih mogel gledati, tako bridko se mu je storilo.

Zavil je na desno, kjer je ležal ogromen kup plaz, ki se je utrgal z Mrzlice. Tudi tu je spet našel nekaj gamsov, ki so še moleli iz snega; vsi so bili mrtvi. Bog ve, koliko jih je še bilo mrtvih na dnu plaz!

Na glas je zastokal in se stresel po vsem telesu. Kaj naj stori? Ali naj gre do bližnjih kmetov, da mu pomagajo rešiti, kar je še mogoče? Ne, to bi bilo prepozno. Preden bi do najbližnjih prišel, bi bila že noč. Bog ve tudi, če bi mu hoteli pomagati, ko je tako težavno in tako nevarno! Morda mu še celo privoščijo nesrečo?

Sam bo, kar bo mogel! Tako se je odločil in kretil dalje.

Jel je žvižgati in vabiti. Odgovorili so mu veseli glasovi, vmes pa tudi trudni in otožni. Z levih sten se je pokadilo za tropo živali, ki so polzele navzdol; z desne je prigazila druga tropa.

Za tistimi na levi se je udril sneg in jih zagrnil. Jagar je hitel k njim in jih s krepko roko eno za drugo izkopal in rešil. Zivalim je bil v očeh smrtni strah, tresle so se, toda zgodilo se ni nobeni nič. Ko so bile

so umrli bili spoštovanja vredni. Naj počivajo v miru!

Hrastnik. Dne 6. aprila je tukaj umrla blaga mati in vzgledna gospodinja g. Marija Plaznik p. d. Klembas v starosti 70 let. Položili so jo ob veliki udeležbi k zadnjemu počitku na Dragi. Pokojnica je vzgojila svoje otroke v krščanskem duhu in bila do smrti zvesta naročnica »Slovenskega Gospodarja«. Naj v miru počiva, prizadetim pa naše iskreno sožalje.

Meerbeck-Mürs. Nepričakovano nam je pograbila smrt našega dolgoletnega člana tovariša Jerneja Tovornika. Umrli je v starosti 59 let. Bil je eden izmed najbolj vestnih članov; mesečnega zborovanja skoro ni bilo brez njega, pa tudi ne nobene slovenske pobožnosti. Kot zastavonoša je spremljal marsikatero našega rojaka k zadnjemu počitku tukaj v Meerbecku, pa tudi v Hochheidachu in Lintfortu. Na zadnjem našem zborovanju je bil še prav vesel,

dne 7. t. m. je šel na vrt opravljat spomladansko delo in prav ko je že skoraj končal delo, ga je zadela srčna kap in je bil pri priči mrtev. Kako je bil priljubljen pri svojih tovariših in sosedih, je pričal njegov pogreb. Pri odprtem grobu se je predsednik tovariš Lindič z ganljivimi besedami poslovil v imen Društva sv. Barbare in njegovih tovarišev. Bil je redni naročnik katoliškega časopisa, vedno je prebral vsakega »Slovenskega gospodarja« in »Rafaela«. Dcma je bil iz Kalobja. Zapušča ženo in še dve neomozeni hčerki. Njegov sin Jožef je bil tudi dalje časa naš član in blagajnik, vse do svoje preminutosti. Rajni je bil vzor naše organizacije. Zvest katoliški veri in svojemu narodu. Naj mu bo tuja zemlja lahka in naj počiva v miru božjem! Družini Tovornik pa izrekamo naše globoko sožalje! — Odbor Društva sv. Barbare.

Sv. Marija v Pušcavi. Dne 25. aprila na Markovo nedeljo, obhajamo v Pušcavi letos prvi večji romarski shod. Vabimo vse častilce Matere božje, da se tega shoda udeležijo sedaj v hladnem pomladanskem času, posebno one, ki niso prijatelji poletne vročine in radi vročine ne morejo ob poletnih shodih v Puščavo. Za vse potrebe bo dobro preskrbljeno: za dušo in telo. Zjutraj ob petih bo pričetek spovedovanja. Na razpolago bo več spovednikov. Ob sedmih bo pridiga in peta sv. maša z blagoslovom. Po sv. maši bo Markova procesija proti trgu Sv. Lovrenc in ob devetih tiha sv. maša. Dopoldne ob desetih pridiga, potem peta sv. maša z blagoslovom. Pri rani in pozni sv. maši bo darovanje za cerkev. Cerkev ima radi velikanskih popravil še precej dolga; zato prosimo, prispevajte po svojih močeh, da se dolga reši. — Letos bo v Pušcavi tudi sv. birma dne 31. maja. Ob tej priložnosti bodo prevzvišeni blagoslovili novo lično kapelico pri »Puščavskih vratih«, po kateri so romarji že dolgo spraševali.

Prihova. Na občinski seji je odbor soglasno odločil, da se bo po izločitvi onega dela občine Tepanje, ki spada pod nadžupnijo Konjice, občina imenovala Prihova, in ne več Tepanje, ker se bo potem domalega kril obseg občine in fare. Sedanja občina Tepanje je nastala zadnji čas iz treh prejšnjih občin: Vrhovlje, Grušovje in Tepanje. Imenovati bi se morala že prej po fari tudi občina Prihova, ker so spadale občine Vrhovlje in Grušovje celotno v župnijo Prihova, od Tepanja pa en del. Pa prejšnjemu cerkvi nasprotnemu režimu niso nič kaj dišala imena župnij in je za novo, spojeno občino kar diktiral ime Tepanje proti volji občinskega odbora. To se bo sedaj popravilo. Pri glasovanju za sedež občine pa so se glasovi cepili. Velika večina odbornikov iz okoliša župnije in prihodnje občine Prihova je za sedež na Prihovi, manjšina pa za sedež na Križencih ob glavni cesti, kjer je tudi postajališče avtobusa. Na Prihovi je župni urad, štirirazredna šola, posojilnica, pošta, trgovina in gostilna, Križenci pa le postajna točka avtobusa. Nekateri pravijo, da so Križence na sredini bodoče občine. Pa tudi ta ugovor ne drži. Sredina bi bila na Prelogah, če bi ta razlog vse druge bolj tehtne ovrgel. Pa gledati ni na sredino, ampak na središče vseh kulturnih na-

prav, ki je pa na Prihovi. Pravijo pa, da je vas Prihova na skrajni meji prihodnje župnije. No, kaj pa zato? Koliko občin v Sloveniji ima sedeže na enem koncu občine! Pa če vsi farani hodijo v cerkev na Prihovo, če hodijo na pošto na Prihovo, če vsi njihovi otroci hodijo v šolo na Prihovo: jim tudi na občino ne bo pretežavno semkaj hoditi. V delu je pa lepa, tlakovana cesta na Prihovo, ki bo morda že letos dovršena tako, da se bo vsakdo lahko z vozom ali tudi z avtom pripeljal na Prihovo, če bi ne mogel peš priti. Na Prihovi bi mogel vsakdo, ko pride v nedeljo k sv. maši, tudi prebrati občinske razglase. Kar se tiče živinskih potnih listov, je v vseh občinah navada, da dele živinske potne liste ne samo župan, ampak tudi drugi pooblašeni občinski odborniki, razdeljeni po vsej občini. In tudi pri nas je bilo tako že do sedaj. Tudi to je treba pomniti, da imamo na Prihovi pri posojilnici železno blagajno. Posojilnični odbor bo gotovo tako prijazen, da bo sprejemal začasno večje svote občinskega denarja v to shrambo. Obenem tudi upamo, da si bomo pozidali na Prihovi dom, ki bo vzel vse pod eno streho: občino, posojilnico in mežnarijo, pa še kakaga tajnika povrhu. Sloga jači, nesloga pe tlači!

Sv. Anton v Slov. goricah. Došlo se že nismo oglašili, kakor bi nas res že sedanje deževno vreme popolnoma udušilo. Pa vendar imamo vedno kaj novega, samo mnogokrat kaj takega, da je boljše, da molčimo. To pa vendar mora širša javnost vedeti, da imamo občino preimenovali iz: Cerkvjenjak v občino: Sv. Anton v Slov. goricah. Ta nam je na posredovanje sedanje občinske uprave in na predlog našega rojaka in sosedu notranjega ministra g. dr. A. Korošca ugodilo kr. namestništvo z dne 20. III. 1937. Saj si je to tudi vsak širše misleči Antonjevec želel. Žalibog, da tega gotovi gospodje niso storili že takrat, ko se je snovala naša sedanja velika občina, ker s tem bi obenem občini prihranili tudi ponovne stroške. Morda so se bali imena Sv. Anton zato, ker je isti puščavnik, zraven pa še svetnik in so tako dali občini ime: Cerkvjenjak in pod tem imenom smo pač bili pred svetom kot nekaki popolni tužci, čeravno smo iste narodnosti in plemena, kakor naši sosedje. To bi bila prevelika krivica, če bi

zopet na nogah, so se tiščale okoli Anzana, ko da si ne vedo drugod pomoči kakor le pri njem.

Zbral je že kakih štirideset gamsov. Zdaj se je lotil še enega svojih senikov. Odgrebel ga je in nakrmil živali. Potem se je podal še za onimi, ki so čepele kje v soteskah in razpokah. Iz vej si je spletel metlo in ril z njo po snegu, da je za silo napravil nekaj stezic. Tu ali tam se mu je udril sneg in sprožil plaz, ki je pometel po bregu, da je bila cela pot za njim. Še marsikak gamso se mu je zadušil in potolkel, precej pa jih je rešil.

Preden se je stemnilo, jih je imel blizu šestdeset. Niso se ganili od njega. Ko jim je okoli koč narenil prostora in natrosil sena, se je zaprl v bajto in, ne da bi kaj pojedel, se je zvrnil po tleh in zaspal ko ubit.

Drugo jutro je bilo še lepše. Sneg se je strdil in plazov se ni bilo več bati. Jagar se je spet enkrat pošteno najedel, potem je šel še druge gamse iskat. Klical in žvižgal jim je in marsikatero žival je še našel in rešil. O malem kozliču pa ni bilo ne duha ne sluha. Kakor za ljubim človekom je žaloval jagar za njim.

Ko je vse naokoli prebredel in se ves zdelan na večer vrnil v koč, je šele prav spoznal, kaka nesreča ga je zadela. Okoli osemdeset gamsov je otel, prav toliko pa jih je izgubil. Razmišljal je in se jezil nase, da poleti ni dovolj oskrbel, kako bi gamse na zimo zavaroval.

Ali pa je morda vsa nesreča kazen božja?

Pri tej misli ga je prijala jeza na vse in v srcu je sklenil, da mu za Boga odslej ni mar nič več.

Za rešene gamse ga ni bilo skrb. Sena je imel dovolj zanje in na obronkih, kjer so plazovi pometli, se je že kazala zemlja.

Prve dni so mu bile živali zmerom za petami. Zdaj pa so se že veselo podile po bregih in prav nič jim ni bilo videti, da kaj žalujejo za tolikimi mrtvimi tovariši in tovarišicami.

Tega jim jagar ni mogel nikoli več odpustiti. Prav zares, živali nimajo srca; ljubezni in hvaležnosti pri njih ni najti.

To spoznanje ga je še bolj potrlo in samota sredi te mrzle lepote sneženih gor ga je navdala s hrepenenjem po ljudeh.

Spomnil se je Špele, krčmarje na Fužini, ta bi ga sprejela z odprtimi rokami. Toda gabila se mu je zaradi strastnosti svoje. Ne, v to fužinsko močvirje nikdar več!

Druga podoba mu je vstala pred očmi, podoba lepa in čista:

Veronika!

Ali tudi to je odgnal. Čarovnica! Ujeti ga je hotela, preslepiti...

K Cenci pojde, k njej, ki mu je bila kakor mati. Rada ga ima. Ko bi le tako otročja ne bila! Vedno še ga ima ko majhnega pobiča, čeprav je že velik in mož. Zoprna mu je ta sladkava mehkužnost.

(Dalje sledi.)

Ti ljudje, ki zahajajo vsi v eno in isto kavarno v Lillieu, so za šalo kupili srečko, ki je zadela tri milijone frankov. Zgodilo se je prvič v zgodovini loterije na Francoskem, da je zadela glavni dobiček kavarniška družba.

25 letnico smrti znanega pisatelja Karla Maya so v Radebeulu na Saškem obhajali 30. marca t. l. Na grobu je govoril prvi župan mesta Dresden. Poleg velike množice ljudi se je slavnosti udeležila tudi vdova rajnega pisatelja, ki je bil zlasti med mladino znan pod imenom »Old Shatterhand«. Njegove potopisne povesti tudi slovenska mladina še rada bere in jih naroča v lepem slov. prevodu v Cirkilovi tiskarni.